

[לענין מטה] (כ"מ דף פ): מומיפין על המשפטות. העשות החקפה גדולה לפיו כל העדויות משפטות⁴ יומת: וזו אין מומיפין על האשפחות. [לענין מטה] יומת מילא חקפותם ל фирм סלה, מסות דמיות כמושל צדוק. ורב ש商量ון צלי, לדין דחקפה היה סואול נזון גודל נזון [קס] לא מיוחי כמושל: ג' (ו)תר מ(ו)בן. קלומר חפי יומת

פירוש מהר"י בן מלכי זדק

לתקן. פ"י כל משפטת תיכיל לתקן דהינו חצי כו. וכן הוא מושי של חמוץ דתנן בב"מ (דף פ'). השוכר את החמור להביא לתקן חיטים, דהינו ט"ו סאים. מוסיפין על המשפטות. פ"י עורשין את האשפה יותר מי' משפטות ס"א עורשין את המשפטות יותר מלתקן אבל אני יודע כמה וומסתבר כדתנן תמן (ב"מ פ). וכמה יוסף עליהן סאה לגמל וג' קבין לחמור. אבל אין עורשין יותר מג' אשפות. רבי (ישמעאל) [שםעון²] אומר אף על אשפות. מוסיפין. ג' שושה אדם את שדהו וכו' יתר מיבן. כלומר יותר מג' אשפות. ר' שמעון בטумיה דשרי לעיל. והכמים אומרים ביזהר מין עד שעימיק ג' מפחים או עד שנגניה שלשה.

בירוש הרא"ש

ונוטן גלגולים רבים כמו מאנדרטת טסא או רוסה: ומפני
מוסיפין על האשפותות. לנוכח יומר מסלך נכנית מהא-
לפי סגוליה כמושג צדוקו, ור"ש צבי כהן שיט קצור גדול
במקומות אחד גל ממוני כמנוגן: ג' יחד מכאן. מגן הנקודות
מיומל, ומהינו לדעתם וזה דמי ליה פשט נקית מושט
לדעתי למתני מלמיטיס לדענן, ובירוטלמי מפליך דהמיה
ללהמעוני דבלי ר' סמנון פיליפי חי' גלגולים ערך
מאנדרטת וככלז בלא גל ממוני מגן [מאנדרטת דהע"פ
שיט מעט זכל גלגולים גל ממוני כמנוגן כהן מגן מפהו:

מי דר"ש מירי באשפנות פחותות מיו"ד משפלות, וחכמתו
משמינה לעיל שלא שרי אלא מעשר עשר משפלות ולא פחות.
וא"כ פליגי גם בזה על תק' דלעיל. וזה דלא כתוס' חדשים

וחזוקו מכוון שנ מומו לדמן נפליק הקוצל מה קהומינו
[עלען טפא] (כ"מ ד' פ'): מומפין על המשפלות.
וזו אין מושיפין על האשפנות. [געסום] ימל מסלט
שמעען צי, ליעון דלאפַט קיה שטאָגַל גוֹר [אַסְטָן]
פִּירּוֹשׁ מַהְרֵי
הפירוט. ירושלמי. פקועה, ההן פקעתה דבקעטה.
פי' ביקוע השדות. וה"ר דניאל פריש פקעות
השדדה ממש' הם המתוק שנינו. רבינו יוסי אומר
משיקשרא. פי' זה עם זה ונעשה כUPER, ובבעל"ז זבל
הקשרנו ונקרא יבִּי. גרשינן מכין שנקשר בו קשור
העלויון מיד הוא יבש. ומ[שיבש]² המתוק לר"י
ומשיקשרא לר' יוסי מזבלין. ב' ועד כמה מזבלין עד
ג' ואשפנות סאה. לכל אשפה י' משפלות.
ובויקרא רבה (פי"ט) תניןן א"ר חנין דציפורין
תוליות זה של עפר מה הטיפש אומר מי יכול
לטסיפה אבל פיקח אומר ולא אחד צברה אף אני
קוצחה ב' משפלות היום וב' לאחר עד שניי
מסיפפה. [משפלות]³. פי' קופות שמוציאין בהן
חבלין ובלשון ישמעאל משפאל ובעל"ז פנארי. של

ליקוטים

א. בר"ש. הדא אמרה לא חשו לעברין ושבין. ובתוס' החדשים [תבחנו] אף ע"ג בשבת החשו למראית עין דורחים [באיין] ט"י רמץ כ"ו, דיל' דזיבול הוא מדרבנן. זה אינו, דחתם נמי ע"י עובד קופכאים אפס' שכו לימים אינו אלא מדרבנן [ואעפ' כ' השוו]. אלא החילוק הוא דשבת סקילח' לפיקח החמיירו בה אפללו במידי דרבנן, וכדמלהן הוש' בסוכה (טז ב'). (רש"ש)

ג. במשנה. עושה אדם כו'. לפירושי מליה דרכי שמעון היאך הוא מהיר יותר, וכן לפירושי מילתה דרבנן.

מחזיב. שמעמייק בקרקע
ואז מוחר, וחכמים אוסרים עד
שהחפירה יהיה ג' טפחים (חו"ד)
משמע דלא פלייגי אלא על יתרו
וגם יש לדרייך דלא אסרי ביתר

עין משפטם נר מצוחה
א ב מ"י פ"ג משל' שמיטה
וועגן סל' ה. ג מ"י פ"ג משל'
שמיטה וועגן ה"ב. ד מ"י
פ"ג משל' שמיטה וועגן ה"ג.
ה מ"י פ"ג משל' שמיטה וועגן
ה"ג.

רמב"ם דפוס יישן

בשנה שבעית עד שיבש המתווך והוא הנקרא בערבי חנטו "ולובלע' ז' קולק'ו יונטיד'" א' שבזמן ההוא אין מובלין הארץ לעובודה: ואמר רבי יוסי משעה שיקשר המתווך ונקרא מותווך מפני שהוא מר כמו שיקראו לעיר סגיא נהרו והלהה כרבבי יוסי: ב' המשפלוות. הוא הכלוי שנושאים בו הובל וلتך. חצי כור וכבר זכרנו פעמים רבות שהחומר ל' סאה ובארנו סייעו הסאה בסוף פאה (מ"ז) ופירשנו כמה כן פעמים רבות שבית סאה חמשים על חמשים אמה: פריש מושפין על' המשפלוות. הוא שלא יתן באשפה יותר מעשר משפלוות ואין מושפין על' האשפות. הוא שלא יתן בשער בית סאה יותר משלש ור' שמעון מתיר להיות בבית סאה יותר משלש אשפות ואין הלכה כר' שמעון: ג' עד שיעמיך שלשה. ווץ לאומר כיימה יהוד אשפות לבית סאה איןנו מותר לו עד שיעמיך מקום האשפה או יגבה כדי שריאה שאין מהשבחתו וכוכנתו לתיקון הארץ: ועבורתא אלא לא אסוק הובל:

הערות לר"ש

פ"ג 1 עין בר"ש ליקמן פ"ט
מ"ג. 2 עין בר"ש כלים פכ"ד
מ"ט (רדר"א סופר). 3 כ"ז.
ובdry: אחד. 4 כ"ז. ובdry:
של ב' אשפוז ויתור.

לְקוֹטִים
א. ב"ר"ש. הדא אמרה לא
 חשו לעוברים ושבין. ובתווי
 חדשם [כתבו] אף ע"ג דבשbeta
 חשו לمراقبת עין דאורחים
 [בא"ח] סי' רמ"ד כו', דיל'
 דזובייל הוא מדרבנן. זה אינו,
 דהתקם נמי עיי' עיבר וכוכבים
 אפי' שכרו לימיים אינו אלא
 מדרבנן [ואעפ"כ חשש]. אלא
 היחילוק הוא דשבת אישור
 סקליה' לפיכך החמיירו בה
 אפללו במדרי דרבנן, וכמדוחלך
 הש"ס בסוכה (טז ב').
ג. מושנה. עושה אדם כו'.
 לפירושי מלתicha דברי שמעון
 הייאק הוא מנייר יותר, וכן
 לפירושי מלתאת דרבנן.
 (חו"זשי הגר"א)

מחזיב. שמעמייק בקרקע
ואז מוחר, וחכמים אוסרים עד
שהחפירה יהיה ג' טפחים (חו'י)
משמע דלא פלייג אלא על יתרו
וגם יש לדרייך דלא אסרי ביתר

* זה אינו דהה גם ב'ית הדין הכי, כדכתוב הב'י בשם תשובה אסכחנזיים אמרנו' שב'ית ל'יכא איסדור סקיליה (הגראן'ה).